

ምዕራፍ 9

ኢየሱስ መለስ እንዲህም አለ።

2 ፤ በእውነት እንዲህ እንደ ሆነ አወቅሁ፤ ሰውስ በእግዚአብሔር ፊት ጻድቅ መሆን እንዴት ይችላል?

3 ፤ ከእርሱ ጋር ይከራከር ዘንድ ቢወድድ፥ ከሺህ ነገር አንዱን መመለስ አይችልም።

4 ፤ ልቡ ጠቢብ፤ ኃይሉም ታላቅ ነው፤ ደፍሮትስ በደኅና የሄደ ማን ነው?

5 ፤ ተራሮችን ይነቅላል፤ አያውቁትም፤ በቅዱሳንም ይገለብጣቸዋል።

6 ፤ ምድርን ከስፍራው ያናውጣታል፤ ምስሶችዋም ይንቀጠቀጣሉ።

7 ፤ ፀሐይን ያዝዛታል፤ አትወጣምም፤ ከዋክብትንም ያትማል።

8 ፤ ሰማያትን ብቻውን ይዘረጋል፤ በባሕሩም ማዕበል ላይ ይረግጣል።

9 ፤ ድብ የሚባለውን ኮከብና አሪዮን የሚባለውን ኮከብ፤ ሰባቱንም ከዋክብት፤ በደቡብም በኩል ያሉትን የከዋክብት ማደርያዎች ሠርቶአል።

10 ፤ የማይመረመረውን ታላላቅ ነገር፤ የማይቈጠረውንም ተአምራት ያደርጋል።

11 ፤ እነሆ፤ ቢመጣብኝ አላየውም፤ ቢያልፍብኝም አላውቀውም።

12 ፤ እነሆ፤ ፈጥኖ ቢነጥቅ የሚከለክለው ማን ነው? እርሱንስ። ምን ታደርጋለህ? የሚለው ማን ነው?

13 ፤ እግዚአብሔር ቅዱሳንን አይመልስም፤ ከእርሱ በታች ረዓብን የሚረዱ ይዋረዳሉ።

14 ፤ ይልቁንስ እመልስለት ዘንድ፤ ቃሌንስ በፊቱ እመርጥ ዘንድ እኔ ማን ነኝ?

15 ፤ ጻድቅ ብሆን ኖሮ አልመልስለትም ነበር፤ ወደ ፈራጄም እለምን ነበር።

16 ፤ ብጠራው እርሱም ቢመልስልኝ ኖሮ፤ ቃሌን እንደ ሰማ አላምንም ነበር።

17 ፤ በወሎ ነፋስ ይሰበረኛል፤ ቅዱሳንም ያለ ምክንያት ያበዛል።

18 ፤ እተነፍስ ዘንድ አይተወኝም፤ ነገር ግን መራራን ነገር አጥግቦኛል።

19 ፤ የኃይል ነገር ቢሆን እርሱ ኃይል ነው፤ የፍርድ ነገር ቢሆን። ጊዜን ወሳኙ ማን ነው? ይላል።

20 ፤ ጻድቅ ብሆን አፌ ይወቅሰኛል፤ ፍጹምም ብሆን ጠማማ ያደርገኛል።

21 ፤ ፍጹም ነኝ ራሴንም አልመለከትም፤ ሕይወቴንም እንቃታለሁ።

22 ፤ ይህ ሁሉ አንድ ነው፤ ስለዚህ። ፍጹማንንና ከፉዎችን ያጠፋል እላለሁ።

23 ፤ መቅሠፍቱ ፈጥኖ ቢገድል፤ በንጹሐን ፈተና ይሳለቃል።

24 ፤ ምድር በኃጥአን እጅ ተሰጥታለች፤ የፈራጆችዋን ፊት ሸፍኖአል፤ እርሱ ካልሆነ ማን ነው?

25 ፤ ዘመኔ ከሚሮጥ ሰው ይልቅ ይፈጥናል፤ ይሸሻል፤ መልካምንም አያይም።

26 ፤ የደንገል ታንኳ እንደሚፈጥን፤ ንስርም ወደ ንጥቂያው እንደሚበርር ያልፋል።

27 ፤ እኔ። የኀዘን እንጉርጉሮዬን እረሳለሁ፤ ፊቴን መልሼ እጽናናለሁ ብል።

28 ፤ ንጹሕ እንደማታደርገኝ እኔ አውቃለሁና ከመከራዬ ሁሉ እፈራለሁ።

29 ፤ በደለኛ እንደሚሆን ሰው እሆናለሁ፤ ስለ ምንስ በከንቱ እደክማለሁ?

30 ፤ በአመዳይ ውስጥ ብታጠብ፤ እጆቼንም እጅግ ባነጻ፤

31 ፤ በአዘቅት ውስጥ ታሰጥመኛለህ፤ ልብሴም ይጸየፈኛል።

32 ፤ እንድመልስለት አብረን ወደ ፍርድ እንገባ ዘንድ፤ እርሱ እንደ እኔ ሰው አይደለም።

33 ፤ እጁን በሁለታችን ላይ የሚያኖር ዳኛ በመካከላችን ምነው በተገኘ!

34 ፤ በትሩን ከእኔ ላይ ያርቅ፤ ግርማውም አያስፈራኝ፤

35 ፤ እናገርም ነበር፤ አልፈራውምም ነበር፤ በራሴ እንዲህ አይደለሁምና።